

عنوان مقاله:

بررسی کمی و کیفی بازسازی اراضی تخریب یافته مناطق کم باران جنوب گیلان به روش شیپارهای متقاطع

محل انتشار:

همایش ملی مدیریت جنگلهای شمال و توسعه پایدار (سال: 1379)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

کامبیز یوسفی سبینی - کارشناس پژوهشی مرکز تحقیقات منابع طبیعی و امور دام گیلان

مسعود امین املشی - عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات منابع طبیعی و امور دام گیلان

خلاصه مقاله:

این تحقیق با هدف بهینه سازی استفاده از آب باران در بازسازی احیا بیولوژیک مناطق تخریب شده با لا دست سفید رود و ایجاد تسهیل در استقرار و افزایش پوشش گیاهی و بتبع آن افزایش طول عمر مفید سد از طرق ذیل انجام گرفته است کاهش دادن تلفات آب باران و جمع اوری هرز ابا حاصله و هدایت آن به پای نهالهای کشت شده از گونه اتریپلکس توسط شیپارهای متقاطع ۷ شکل و افزایش نفوذ سطحی و هدایت آن به اعماق پایین خاک در حوزه انتشار ریشه نهالها با پاشیدن مالچهای گیاهی و تکمیل اثر دو فاکتور فوق بوسیله اضافه کردن کمپوست های گیاهان ابری بویژه ازولا در اعماق خاک به منظور حفظ ذخیره رطوبت وامکان حداکثر دوام آن در طول ماههای خشک و بهبود سایر شرایط فیزیکی و شیمیایی خاک آزمایش مذکور در قالب طرح بلوکهای کامل تصادفی انجام گردید که در آن بعد از زاحداث سازه هایی با اجزای تشریح شده و با توجه به شرایط اقلیمی منطقه گونه گیاهی اتریپلکس در پلاتهای آزمایشی کشت گردید و اثر تیمارهای مورد نظر روی فاکتورهای رشد رویشی نهالها به صورت ازمون فاکتوریل مورد بررسی قرارگرفت. نتایج بررسی نشان داد فاکتور مالچ و کمپوست روی رشد رویشی نهالها در سطح 95% و 99% معنی دار است.

کلمات کلیدی:

اراضی، تخریب یافته، مناطق خشک، سد سفید رود، گیاهان ابری، شیپارهای متقاطع

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/113885>

